

Onderweg

**Over hoop en verlangen,
loslaten en leren vertrouwen**

Michaela Buitenwerf - Weber

HOOFDSTUK 8

Gestrand!

HET EILAND VAN TELEURSTELLING

De reis was vermoeiend. Het donkere dal heeft veel van je energie gevergd. Ergens, zonder het te beseffen, heb je wellicht een afslag genomen naar een plek die in eerste instantie heel mooi leek. Tijdens je reis, toen er moeilijkheden op je pad kwamen, verlangde je al naar zo'n plaats. Ergens uitrusten, je tent opslaan en even bijkomen. Op het eerste gezicht leek die plek perfect.

Misschien zit jij nu ook op zo'n plek. Het leek precies wat je nodig had: comfortabel, aangenaam, geen gedoe. Maar na een tijdje ontdek je dat het best eenzaam is. Het is moeilijker dan je dacht om er weer weg te gaan. Je weet niet zo goed hoe je dat moet doen.

Ik noem deze plek: het eiland van teleurstelling. We komen bijna allemaal weleens op dat eiland terecht. Je bent teleurgesteld in vriendschappen, relaties, kinderen, partners, werkgevers of collega's, of misschien wel in jezelf... Er is zoveel waar je teleurgesteld door kunt raken.

God
thinks you are
enough, now it
is your turn to
believe it.

God vindt dat jij genoeg bent, nu is het aan jou om dat te geloven.

Je voelt je tekort gedaan, gekwetst, niet begrepen. Dat kan ervoor zorgen dat je in je schulp kruipt. Om jezelf te beschermen. Maar heel langzaam komt de twijfel of dit echt wel de plaats is waar je wilt zijn. Diep vanbinnen begint het verlangen te groeien om er weer vandaan te gaan. Herkenbaar?

In de Bijbel lezen we het verhaal van Jabes. Het is maar een kort verhaaltje; we weten niet veel over hem. We krijgen geen idee over hoe hij leefde en onder welke omstandigheden, maar we weten wel dat hij een moedige man was. Hij vroeg God om een gunst.

In 1 Kronieken 4:10 lezen we: ‘Jabes nu riep de God van Israël aan met de woorden: “Wil mij toch overvloedig zegenen en mijn gebied vergroten; laat Uw hand met mij zijn; weer van mij het kwade, zodat mij geen smart treft!” En God schonk wat hij had gevraagd.’ NBG51

Jabes begint met het uitspreken van een wens: ‘God, wilt U mij overvloedig zegenen?’

Als je zo met God praat, spreekt dat van vertrouwen en een goede relatie. Vaak durven we zoiets niet te vragen omdat we denken dat het niet kan of mag. Daardoor lopen we veel mis van wat God ons wil geven. God is een God van overvloed.

God wil ons zegenen, dat is Zijn aard. Maar Hij wacht totdat wij erom vragen. Zoals een kind zijn of haar vader vol vertrouwen vraagt om iets te doen. Zou het kunnen dat Gods overvloed in jouw leven wordt

geblokkeerd omdat je Hem er niet zelf om vraagt? Waar heb jij Zijn zegen momenteel nodig? In je familie, gezin, relatie, werk? Of in je binnenste in de vorm van rust en vrede?

Jabes vraagt God ook om zijn gebied te vergroten. 'God, wilt U het groter maken? Uitbreiden? Geef me meer ruimte om te ademen en te leven.'

We hebben allemaal een persoonlijk leefgebied. Menselijk gezien is dit jouw gebied:

- je talenten
- + ervaringen
- + opleiding
- + je persoonlijkheid, je uiterlijk
- + je verleden
- + je verwachtingen van anderen
- = het gebied dat je hebt gekregen

Hierin kun jij je bewegen en leven. Wat denk je nu? Ben je tevreden of zou je graag een groter gebied willen hebben?

Gelukkig ziet ons leven er heel anders uit als we met God leven. Dan is jouw gebied het volgende:

- jouw bereidheid
- + jouw zwaktes
- + Gods wil en Zijn bovennatuurlijke kracht
- = jouw beloofde land / jouw gebied

Dat klinkt bijna te simpel, maar toch is het waar. Jij mag gewoon zijn zoals je bent en God doet de rest. Ik heb het eerder gezegd: God wil ons meer geven dan wij verwachten. Jabes wist dat en vroeg dus om meer.

Hij vraagt niet alleen om een groter gebied maar ook dat Gods hand op hem ligt. 'Maak mijn grenzen groter', is niets anders dan: geef me nieuwe uitdagingen, nieuwe mogelijkheden. Jabes weet dat hij daar Gods nabijheid bij nodig heeft, dus is de combinatie van die twee wensen alleen maar logisch.

Jabes wil Gods zegen niet zonder Zijn aanwezigheid. Hij wil een schaap zijn dat dicht bij de Herder blijft.

We weten dat de Herder zelf dicht bij zijn schapen blijft. Dus wellicht draait dit gebed er meer om dat wij dicht bij Hem blijven dan andersom.

Dan voegt Jabes nog iets toe: bescherm mij tegen het kwade, tegen ongeluk en tegen pijn. Het leven brengt helaas pijn met zich mee, dus de vraag naar een beschermd leven is niet zo vreemd. Het is niet alleen een gebed om een comfortabel leven maar ook om een beschermd hart, ondanks alles wat we meemaken op onze levensreis.

Er staat heel eenvoudig en toch zo veelzeggend: 'En God gaf wat hij had gevraagd.'

Zomaar, lijkt het. Valt je iets op? God luistert.

Jabes bad en God antwoordde. Niet omdat Jabes een perfect mens was, maar omdat God een God van genade is. Hij wil dat wij Hem vragen. Hij wil in actie komen. Hij wil jou zegenen, je gebied vergroten, Zijn hand op je houden en je tegen ongelukken beschermen. Vraag erom, dat mag!

Het gebed van Jabes is geen toverspreuk. Het is een eerlijk, moedig gebed van een man die iets begreep van Gods grootheid.

Hoe zit dat met jou? Durf jij iets aan God te vragen? Geloof jij dat Hij jou hoort?

Heb jij je tent opgeslagen op het eiland van teleurstelling? Of aan de kust van ontmoediging? Hebben pijn, vermoeidheid of angst jou de kracht ontnomen om door te leven? Om verder te gaan op je levensweg? Leef jij op een plek waar je eigenlijk helemaal niet wilt zijn? Verlang je naar een andere plaats, een groter gebied? Dan is nu misschien het moment om daar met God over in gesprek te gaan. Vraag Hem om verandering, om Zijn zegen op je leven.

Lieve Vader God,

Ik moet toegeven dat ik niet meer verder kan.

Ik ben ontmoedigd, moe en teleurgesteld en ik kan zelf geen verandering teweegbrengen.

Ik heb U nodig. Uw hulp, Uw vrede, Uw kracht.

Ik heb Uw zegen en Uw hand nodig op mijn leven. Wilt U mij vergeven dat ik het zo lang zelf heb geprobeerd en wilt U verandering brengen in mijn situatie? Ik verlang ernaar om uit te stappen in een groter gebied. Om aan te komen op de plek waar U mij wilt hebben. Dank U dat U met mij meegaat.

Amen

Wie had gedacht dat het leven soms zo op een reis zou lijken? Niet alleen de mooie vakanties vol zon, vrijheid en nieuwe plekken, maar juist ook die onverwachte omwegen. De dagen waarop je moe bent van het sterk zijn, terwijl je eigenlijk verlangt naar rust, richting en iemand die zegt: je hoeft het niet alleen te doen.

Dit boek is voor vrouwen die onderweg zijn. Voor vrouwen met dromen én twijfels. Met littekens, verlangens, vragen en hoop. Voor vrouwen die soms krachtig vooruitlopen en soms niet weten hoe ze nog een stap moeten zetten.

Aan de hand van Psalm 23 neemt Michaela Buitenwerf - Weber je mee op een eerlijke, warme en hoopvolle reis. Een reis langs groene weiden en stille wateren, maar ook door donkere dalen waar angst, verlies en loslaten dichtbij komen. Juist daar ontdek je dat de Goede Herder niet op afstand blijft staan, maar met je meeloopt — stap voor stap.

Openhartig deelt Michaela haar eigen verhaal over ziekte, kwetsbaarheid en leren vertrouwen wanneer het leven anders loopt dan gepland. Met

persoonlijke verhalen en bemoedigingen laat ze zien dat zelfs gebroken wegen kunnen leiden naar plekken van groei, rust en vertrouwen.

Dit boek is bedoeld als een arm om je schouder. Een herinnering dat je niet verdwaald bent, ook niet als het leven anders loopt dan je had gehoopt. De reis van je leven met Psalm 23 als reisgids.

Michaela Buitenwerf - Weber (1963) groeide op in het zuiden van Duitsland. Ze is bijna 40 jaar getrouwd met Yntze. Samen hebben zij drie dochters. Michaela houdt van reizen, samen eten en genieten en houdt zich graag bezig met interieur en design. Eerder schreef ze het boek 'In volle bloei'.

www.tripleboeken.nl

